

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Loudou ve věci

žalobce: **M. B.**, narozený dne ...
státní příslušnost Moldavská republika
zastoupen advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2020, č.j. CPR-45775-2/ČJ-2019-930310-V241

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie (dále jen „žalovaný“), ze dne 21. 8. 2020, č.j. CPR-45775-2/ČJ-2019-930310-V241 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byla podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) změněna část rozhodnutí ze dne 22. 10. 2019, č.j. KRPA- 367197-12/ČJ-2019-000022-ZAM (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“), vydaného Policií České republiky, Krajským ředitelství policie hl. m. Prahy, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „**správní orgán I. stupně**“), a to tak, že původní část výroku rozhodnutí: „...*ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb.*“ byla vypuštěna, část výroku ve znění „...*stanoví se doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 18 měsíců*“ byla změněna a nově zněla: „*doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, se stanoví na 9 (devět) měsíců.*“, část výroku ve znění: „*Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, se stanoví v souladu s ustanovením § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Současně se podle ustanovení § 118 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., stanoví doba k vycestování do 20 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.*“ byla nahrazena výrokem: „*Počátek doby, po kterou nelze účastníkovi řízení umožnit vstup na území členských států Evropské unie, se stanoví v souladu s ustanovením § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., od okamžiku, kdy uplyne stanovená doba k vycestování. Podle § 118 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., se stanovuje doba k vycestování z území členských států Evropské unie do 20 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.*“; ve zbylé části bylo prvostupňové rozhodnutí podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu potvrzeno.

2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobci uloženo podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 a podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) správní vyhoštění a byla stanovena doba 18 měsíců, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie a jejíž počátek byl stanoven od okamžiku, kdy žalobce pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky; zároveň byla stanovena doba k vycestování z území do 20 dnů po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, správní orgán I. stupně dále rozhodl, že se na žalobce nevztahují důvody znemožňující vycestování podle ust. § 179 zákona o pobytu cizinců.

II. Žalobní body

3. Žalobce poukázal na to, že je státním příslušníkem Moldavské republiky, v řízení prohlásil, že nerozumí jazyku, ve kterém je řízení vedeno, bez adekvátního odůvodnění mu nebyl ustanoven tlumočník do jazyka moldavského a rumunského, ani soudní tlumočník do jazyka ruského, žalobce byl zkrácen na právu na tlumočníka do jeho mateřského jazyka. Z toho vyplývá, že nebyly splněny podmínky pro ustanovení tlumočníka, což je zásadní vadou řízení, nelze přezkoumat výpověď žalobce, která je jediným usvědčujícím důkazem v řízení. Nezákonnost spočívající ve zkrácení žalobce v jeho právu na tlumočníka se tak promítá do všech ostatních úkonů v nalézacím řízení, tj. i do seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. Dle napadeného rozhodnutí se správní orgán pokusil kontaktovat nespecifikované tlumočníky do jazyka ukrajinského a ruského, přičemž úředními jazyky Moldavska jsou rumunština a moldavština. Měl za to, že použití tlumočníka nezapsaného v seznamu tlumočnicků by

musela předcházet neúspěšná snaha o zajištění evidovaných tlumočnicků, a to všech v daném kraji, teprve poté by správní orgán mohl ustanovit tlumočnicka neevidovaného. Vytýkal žalovanému, že jeho rozhodovací praxe je protichůdná, v rozhodnutí sp. zn. CPR-44372-3/ČJ-2019-930310-V237, která se týká obdobné věci, označil za nezákonný postup správního orgánu I. stupně, který nedůvodně ustanovil tlumočnicka nezapsaného v seznamu tlumočnicků, tento postup neodůvodnil žádnou z možností upravených v ust. § 24 zákona č. 36/1967 Sb., navíc nezajistil tlumočení do moldavštiny resp. rumunštiny, které jsou v Moldavsku úředním jazykem, ale do ruštiny.

4. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, měl za to, že v žalobě je obsažena naprosto totožná argumentace, na kterou již bylo v obou rozhodnutích reagováno, a proto plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí i prvostupňového rozhodnutí.
6. Ve svém postupu neshledal žádné pochybení a navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti:
8. Dne 22. 10. 2019 při policejní akci SABINA zaměřené na kontrolu cizinců zaměstnaných na území hl. m. Prahy bez oprávnění k pobytu nebo povolení k zaměstnání byl v prostorách staveniště ul. Rašínovo nábr. 66, Praha 2 kontrolován žalobce při výkonu práce stavebního dělníka, konkrétně štukování, na vyzvání předložil cestovní pas, ve kterém měl vstupní schengenské razítko ze dne 18. 8. 2019, doklad opravňující jej k výkonu práce však nepředložil. Policie ČR z toho učinila závěr, že žalobce vykonával činnost, ke které potřeboval povolení k zaměstnání, zaměstnaneckou kartu nebo modrou kartu, takový dokument však nepředložil, a proto byl zajištěn. Obdržel poučení zajištěného/zadrženého v cizím jazyce, které podepsal.
9. Dle úředního záznamu ze dne 22. 10. 2019 byl učiněn pokus o zajištění soudního tlumočnicka do jazyka ukrajinského a ruského, kdy na telefonický dotaz soudní tlumočnicki odmítli provést úkony nebo již byli pracovníě vyčerpáni. Bylo konstatováno, že věc nesnesla odkladu a proto bylo přistoupeno ke kontaktování tlumočnicků nesoudních.
10. Usnesením ze dne 22. 10. 2019 byla žalobci ustanovena tlumočnice do jazyka ruského k provádění tlumočnických úkonů spojených s řízením ve věci, v odůvodnění správní orgán I. stupně odkázal na ust. § 24 odst. 1 písm. c) zákona č. 36/1967 Sb. a uvedl, že důvodem tohoto opatření byla skutečnost, že ustanovení soudního tlumočnicka by bylo

spojeno s nepřiměřenými obtížemi nebo náklady. Žalobce dané usnesení převzal a podepsal. Tlumočnicki bylo předáno poučení tlumočnicka-znalce a složila slib tlumočnicka dle ust. § 6 zákona č. 36/1967 Sb.

11. Dle oznámení o zahájení správního řízení ze dne 22. 10. 2019, které bylo téhož dne žalobci doručeno, byla žalobci sdělena příslušná poučení dle správního řádu, žalobce za přítomnosti tlumočnicka do jazyka ruského podepsal prohlášení o tom, že oznámení a poučení rozuměl a že požaduje tlumočnicka do ruského jazyka, neboť nerozumí česky slovem i písmem, dále prohlásil, že převzal originál tohoto oznámení. Zároveň oznámení podepsala též tlumočnice.
12. Žalobce dne 22. 10. 2019 při svém výslechu, který se konal za přítomnosti ustanovené tlumočnice, do protokolu uvedl, že žádá v rámci řízení přítomnost tlumočnicka, rozumí ruskému jazyku, tlumočnickovi rozumí dobře, rozumí překladu paní Symonové, která je v tomto řízení ustanovena jako tlumočnice, nežádá přítomnost právního zástupce a je schopen sepsání protokolu o výslechu účastníka správního řízení. Žalobce dále prohlásil, že porozuměl jemu sdělenému poučení i důvodu, proč byl s ním sepsán daný protokol, v závěru protokolu uvedl, že porozuměl všem kladeným otázkám, nežádal změn ani doplnění, protokol podepsal, stejně jako tlumočnice.
13. Dne 22. 10. 2019 byla žalobci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, popřípadě navrhnout jejich doplnění, žalobce zde prohlásil, že se seznámil se spisem a doplnění nežádal, což stvrdil svým podpisem.
14. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 22. 10. 2019, v odůvodnění správní orgán I. stupně mimo jiné uvedl, že se žalobcem byl v rámci správního řízení dne 22. 10. 2019 sepsán za přítomnosti tlumočnicka do ruského jazyka protokol o výslechu sepsaný dle ust. § 18 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 169j zákona o pobytu cizinců, kde se žalobce k věci vyjádřil a který je součástí spisového materiálu.
15. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí prostřednictvím právního zástupce odvolání, ve kterém namítal porušení ust. § 16 odst. 3 správního řádu, neboť mu i přes jeho předchozí prohlášení o tom, že neovládá úřední jazyk, nebyl ustanoven tlumočnick zapsaný v seznamu soudních tlumočnicků, avšak tlumočnick nezapsaný. Měl za to, že pro ustanovení nezapsaného tlumočnicka nebyly splněny podmínky dle ust. § 24 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnickích, ve spise není o splnění některé z těchto podmínek žádný záznam, žalobci měl být ustanoven evidovaný tlumočnick, v důsledku toho není možné posoudit výpověď účastníka řízení.
16. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vydaném dne 21. 8. 2020 k námitce žalobce poukázal na ust. § 16 odst. 1 a 3 správního řádu, dle kterých je v řízení vedeném z moci úřední správní orgán povinen ustanovit tlumočnicka účastníkovi řízení, který je cizincem neovládajícím jazyk, ve kterém je řízení vedeno. Uvedl, že dne 22. 10. 2019 správní orgán I. stupně učinil pokus o zajištění soudního tlumočnicka do jazyka ruského a ukrajinského, soudní tlumočnicki na telefonický dotaz odmítli provést úkony, neboť již byli pracovně vytíženi, v důsledku toho správní orgán I. stupně postupoval dle § 24 zákona č. 36/1967 Sb., jelikož věc nesnesla odkladu, a ustanovil tlumočnickem osobu nezapsanou v seznamu soudních tlumočnicků, která však měla všechny potřebné

předpoklady provést tlumočnický úkon a vyslovila s tím souhlas. Měl za to, že důvodem tohoto postupu byla skutečnost, že provedení úkonu takovým tlumočnickem bylo spojeno s nepřiměřenými obtížemi nebo náklady, jednalo se o důvod dle § 24 odst. 1 písm. c) zákona č. 36/1967 Sb., dospěl k závěru, že žalobce ustanovení tlumočnicka do jazyka ruského požadoval, jak je uvedeno v oznámení o zahájení správního řízení, tlumočnick byl do správního řízení řádně ustanoven usnesením, jenž je součástí spisového materiálu, námitku žalobce ohledně porušení ust. § 16 odst. 3 správního řádu považoval za bezpředmětnou.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

17. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.r.s.), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Žalobce v první části své argumentace brojí proti tomu, že mu byl ustanoven tlumočnick do jazyka ruského. Má za to, že bylo porušeno jeho právo na tlumočení do mateřského jazyka, neboť nebyl ustanoven tlumočnick do rumunštiny či moldavštiny, které jsou úředními jazyky v Moldavsku.
19. Podle ust. § 16 odst. 1 správního řádu, v řízení se jedná a písemnosti se vyhotovují v českém jazyce. Účastníci řízení mohou jednat a písemnosti mohou být předkládány i v jazyce slovenském.
20. Podle § 16 odst. 3 správního řádu, každý, kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočnicka zapsaného v seznamu tlumočnicků, kterého si obstará na své náklady. V řízení o žádosti si žadatel, který není občanem České republiky, obstará tlumočnicka na své náklady sám, nestanoví-li zákon jinak.
21. Právo na tlumočnicka přiznává také Listina základních práv a svobod v čl. 37 odst. 4.
22. K právu na tlumočnicka se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 6. 2017, č. j. 3 Azs 134/2017 – 17, kde uvedl: „Smyslem a účelem tohoto práva je zcela nepochybně zajištění spravedlivého procesu účastníku, který by mu jinak pro jazykovou bariéru nebyl schopen porozumět.“ A dále: „Správní řád přitom výslovně nestanoví, že by měl účastník řízení právo na tlumočnicka do svého mateřského jazyka (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2004, č. j. 6 A 17/2000 – 54, publ. pod č. 341/2004 Sb. NSS). Zásadní podmínkou proto zůstává, aby účastníku, který prohlásí, že nerozumí jazyku, jímž se vede jednání (tzn. češtině), bylo tlumočeno do jazyka, v němž je schopen se dorozumět (v této souvislosti lze podpůrně odkázat např. na § 22 odst. 1 větu první zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, nebo na § 14 větu první zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, dle kterých platí, že účastník řízení má právo jednat v mateřském jazyce nebo v jazyce, ve kterém je schopen se dorozumět).“ K právu na tlumočnicka rovněž viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2020, č.j. 1 Azs 20/2020-22, a ze dne 17. 10. 2019, č.j. 9 Azs 274/2019-35.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

23. Z toho vyplývá, že pro naplnění práva účastníka na tlumočníka není podstatné primárně zkoumat, zda bylo účastníkovi správního řízení tlumočeno do jeho mateřského jazyka či do úředního jazyka státu, jehož je občanem, avšak zda mu bylo tlumočeno do jazyka, jemuž je schopen porozumět v míře dostačující pro vedené správní řízení.
24. V posuzovaném případě žalobce v souvislosti se zahájením správního řízení sdělil, že nerozumí česky a požaduje tlumočníka do jazyka ruského, což stvrdil svým podpisem v rámci oznámení o zahájení správního řízení již za přítomnosti tlumočnice, kde rovněž prohlásil, že oznámení a poučení porozuměl. Zároveň usnesením ze dne 22. 10. 2019 byla žalobci ustanovena tlumočnice do jazyka ruského, s poučením, že proti tomuto usnesení lze do 15 dnů od jeho doručení podat odvolání, žalobce toto usnesení téhož dne převzal a podepsal, odvolání nepodal. Tlumočnice složila slib dle ust. § 6 zákona o znalcích a tlumočnících.
25. Z protokolu o výsledku je pak zřejmé, že se konal za stálé přítomnosti ustanovené tlumočnice, která žalobci tlumočila veškerou komunikaci se správním orgánem I. stupně, žalobce o její přítomnost výslovně požádal, když do protokolu uvedl: „*Tlumočníka žádám. Rozumím ruskému jazyku, tlumočnickovi rozumím dobře.*“ Na otázku, zda rozumí překladu zde přítomného tlumočníka, uvedl: „*Ano, rozumím překladu paní Symonové, která je v tomto řízení ustanovena jako tlumočnice.*“ V závěru protokolu pak žalobce prohlásil, že rozuměl všem kladeným otázkám, nežádal žádných změn či doplnění protokolu, potvrdil správnost a úplnost tohoto protokolu a připojil svůj podpis. Z protokolu je dále patrné, že žalobce byl schopen na kladené otázky vhodně a srozumitelně reagovat a že pochopil jejich smysl, odpovědi jsou dostatečně konkrétní a podrobné, nic nenasvědčuje tomu, že by žalobce komunikaci nerozuměl. Ani později žalobce nevznášel k obsahu protokolu žádné námitky.
26. V odvolání ani v žalobě žalobce netvrdil, že by ruskému jazyku či tlumočení v řízení ustanovené tlumočnice z jazyka ruského nerozuměl. Jeho námitka se vztahovala výlučně k tomu, že nebyl ustanoven tlumočník do jeho mateřského jazyka (kdy ovšem nespécifikoval, který jazyk je jeho mateřštinou) nebo do úředního jazyka státu, jehož je občanem.
27. Jak je uvedeno výše, správní orgán I. stupně po zjištění, že žalobce nerozumí česky a žádá o tlumočníka, mu tohoto tlumočníka poskytl, tlumočníka ustanovil, a to do jazyka, který žalobce výslovně požadoval a o kterém prohlásil, že mu rozumí (ruský jazyk). Zároveň žalobce prohlásil, že rozumí tlumočení konkrétní ustanovené tlumočnice, nevznášel k tlumočení žádné námitky, nijak nevyjádřil, že by ruskému jazyku nerozuměl, nebo by měl s porozuměním obtíže. Z toho je zřejmé, že žalobce tlumočení do ruského jazyka rozuměl, v souvislosti s tím nevznikly mezi správním orgánem I. stupně a žalobcem žádné komunikační obtíže, žalobce nebyl v právu na tlumočníka nijak zkrácen. S ohledem na to není zpochybněna ani zákonnost výsledku žalobce provedeného v průběhu správního řízení. Daná žalobní námitka je tak nedůvodná.

28. Žalobce dále vytýká správnímu orgánu, že neustanovil soudního tlumočníka a nedodržel zákonný postup pro ustanovení tlumočníka nezapsaného v seznamu soudních tlumočnicků, v důsledku čehož považuje správní řízení za nezákonné.
29. Podle ust. § 24 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o znalcích a tlumočnících**“), orgán veřejné moci může ustanovit znalcem (tlumočnickem) osobu, která není zapsána do seznamu a má potřebné odborné předpoklady pro to, aby podala posudek (provedla tlumočnický úkon) a která s ustanovením vyslovila souhlas a) není-li pro některý obor (jazyk) znalec (tlumočnick) do seznamu zapsán, b) nemůže-li znalec (tlumočnick) zapsaný do seznamu úkon provést, c) jestliže by provedení úkonu znalcem (tlumočnickem) zapsaným do seznamu bylo spojeno s nepřiměřenými obtížemi nebo náklady. (odst. 1) Takto ustanovený znalec (tlumočnick) nemůže podat posudek (provést tlumočnický úkon), dokud nesložil do rukou orgánu, který jej ustanovil, slib podle § 6 odst. 2 (odst. 2).
30. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 2. 11. 2016 č.j. 8 Azs115/2016-37 vyjádřil k aplikaci ust. § 24 odst. 1 a 2 zákona o znalcích a tlumočnících, a to tak, že: „*Samotný způsob ustanovení tlumočníka, jsou-li dodrženy výše uvedené zákonné podmínky, nemá dopad na hmotná práva žalobce (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 11. 2. 2013, sp. zn. IV. ÚS 3928/12).*“ Z tohoto rozsudku též vyplývá, že zásadní vadou, která by mohla mít vliv na zákonnost ustanovení takového tlumočníka, by bylo nesložení slibu tlumočnickem.
31. V posuzovaném případě je ve spise na čl. 7 založen úřední záznam, dle kterého správní orgán I. stupně učinil pokus o zajištění soudního tlumočníka do jazyka ruského, avšak na telefonický dotaz oslovení soudní tlumočnicki odmítli provést požadované úkony nebo již byli pracovní vyčerpáni, správní orgán I. stupně vyhodnotil, že věc nesnese odkladu, a proto přistoupil ke kontaktování tlumočnicků nesoudních. V odůvodnění usnesení o ustanovení tlumočníka správní orgán I. stupně poukázal na to, že nebylo možné ustanovit tlumočnickem osobu zapsanou v seznamu soudních tlumočnicků, a provedení úkonu takovým tlumočnickem by bylo spojeno s nepřiměřenými obtížemi nebo náklady ve smyslu ust. § 24 odst. 1 písm. c) zákona o znalcích a tlumočnících. Žalovaný se pak v napadeném rozhodnutí s námitkou žalobce vznesenou v odvolání ohledně neustanovení zapsaného soudního tlumočníka vypořádal, a to na straně 8, odkázal na ust. § 24 odst. 1 písm. c) zákona o znalcích a tlumočnících, popsal, z jakých důvodů správní orgán I. stupně přistoupil k ustanovení nezapsaného tlumočníka, který měl k provedení tlumočnického úkonu všechny potřebné předpoklady a s ustanovením souhlasil, přičemž složil i potřebný slib.
32. Soud shledal, že ani v tomto směru správní orgány nepochybily, správní orgán I. stupně se pokusil zajistit žalobci soudního tlumočníka do jazyka ruského, avšak nebyl úspěšný, s ohledem na povahu daného řízení by odklad dalších úkonů správního řízení při čekání na uvolnění se soudních tlumočnicků bylo spojeno s nepřiměřenými obtížemi a bylo by v rozporu s rychlostí a hospodárností správního řízení, nelze tak vytýkat správnímu orgánu I. stupně, že v této situaci přistoupil k ustanovení tlumočníka v seznamu nezapsaného. Zároveň správní orgán I. stupně i žalovaný svůj postup řádně odůvodnili, a to též ve vazbě na příslušné zákonné ustanovení, v tomto případě ust. § 24 odst. 1 písm. c) zákona o znalcích a tlumočnících.

33. K tomu je též nezbytné uvést, že žalobce tento postup správních orgánů napadal pouze z formálního hlediska, nijak nezpochybňoval odbornost ustanovené tlumočnice a kvalitu jejího tlumočení, ani dříve ve správním řízení se proti usnesení o ustanovení tlumočnice neodvolal a nepodal námitky proti protokolu o svém výsledku, který by realizován prostřednictvím tlumočnice.
34. Soud dospěl k závěru, že ani co do požadavků dle ust. § 24 zákona o znalcích a tlumočnících, tedy způsobu, jakým byl žalobci ve správním řízení ustanoven tlumočnick, nebyl žalobce na svém právu na tlumočnicka zkrácen, žalobní námitka je proto rovněž nedůvodná.
35. Zároveň soud neshledal, že by napadené rozhodnutí či postup, který předcházел jeho vydání, byl zatížen vadou, kterou má soud zkoumat z úřední povinnosti.
36. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
37. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. října 2020

JUDr. Tomáš Louda v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.